

**Brev till Sophie Elkan från
Selma Lagerlöf: 1902-1904 : L
84:1 - 63**

Lagerlöf, Selma,

HS L 84:1

National Library
of Sweden

och jag hade så att jag kunde beundra dig. Och dessutom är jag en begäfvad människa, jag har utvecklingsmöjligheter i många riktningar och behöfver ej stjäla. Det är fullt orimligt och du får ej tänka på sådant. Jag blef som sagt alldeles förfärligt ord fört och tordes ej skriva ett ord om det, ty jag förstod på samma gång hvilka förfärliga själskval du lider, då du kan komma på dylika idéer, och jag tyckte det var så synd ~~att~~ ^{om dig}. Jag funderade på om jag skulle skriva att då jag pinar dig så mycket, så måste vi väl skiljas åt, men så visste jag inte hvad det i så fall skulle bli af mig, jag tyckte hela lifvet blef som utdött. Jag kan inte tänka mig hvad jag skall använda en frångång eller en lycka till om jag inte får på samma gång ha dig till att älska och gråta med och njuta af. Men kan ju allting och jag skulle nog arbeta ändå, men det måtte väl pinas en annan utväg. Min älskade om du kunde begripa hvad mitt hjärta svicker då jag tänker på att du kommer dig så olycklig och att det delvis kan vara af att jag råkat i din väg, ty annars skulle inte din ärelystnad vara så uppeggad som den nu är.

Jag har alltid näst bedja dig att hafva talamod med mig själ och jag måste påminna dig om hur verkligt föresadt du lefvat under denna ätta år. som vi hänt kvarandra, stor, lifsfurlig sjukdom stor, fälsamtäckande kärlek, två stora resor och många små, en väldig bok, som också den är ett lifsvärk, svåra brytningar med Betty och all oro för pojken. Par inte så ord på din natur om den behöfver hvila litet, Du vet ej hvad den förbereder, kanske en bok som springer fram ur alla dessa erfarenheter. Jag kan ej i en sed den behöfver göra afslag på något, men var ej så förfärligt onödig och hjälppinande. Det gör, då du håller dig stilla och då hjärnan får arbeta i ro, men det gör inte att jäkta och säga jag skall. Och inte gör det att tänka nu skall jag göra något stort. Frångången kommer, då man minst väntar, kanske just, då man nämner sig alldeles misslyckad själv. Och du skall komma ihåg att det är arliste du behöfver för att komma lifva och öfva med uttag och att du gör glädje åt många människor med ditt arbete, men det är stora berömd